

There was an occurrence, and Rav was concerned for this ruling of Rav Ahsee - **הוה עובדא וחש לה רב להא דרב אסי**

Overview

There was a dispute regarding a נשאת שלא לדעת but, קטנה שנתקדשה (לכהן) לדעת אביה, whether she may eat תרומה (the view of רב), or not (רב אסי). There was such an occurrence and רב did not permit her to eat תרומה on account of s' Rav Ahsee's ruling. תוספות discusses whose ruling do we actually follow.

נראה דהלכה כרב אסי¹ דהא דרביה רב -

It appears that the הלכה is like רב אסי, since רב retracted.

תוספות cites a dissenting opinion:

אך רבינו תם פסק הילכתא כרב שהרי רב אסי היה תלמידו -

However, the ר"ת ruled that the הלכה is like רב, since רב אסי was s' Rav's student -

ובכל מקום שהרב והתלמיד חולקין הלכה כדברי הרב באמוראי ראשונים² עד אביי ורבא -

And anywhere that a master and a student argue, the הלכה is like the master regarding the earlier אמוראים, up to the time of רבא -

אבל מכאן ואילך פסקינן כבתראי לפי שדקדקו יותר מן הראשונים להעמיד הלכה על בוריה -

However, from the time of רבא onwards we rule like the latter אמוראים (the student; not the teacher), because the latter אמוראים were more meticulous than the earlier אמוראים (after רבא), to establish the הלכה properly.

ר"ת responds to an anticipated difficulty on the view of the ר"ת:

ואף על גב דחש לה רב להא דרב אסי משום הכי לא חזר בו -

And even though רב respected this ruling of רב אסי, nevertheless רב, on account of this concern, did not retract his initial ruling that אוכלת בתרומה -

אלא חומרא בעלמא שהחמיר אנפשיה³ כמו שמצינו בפרק קמא דמגילה (דף ה,א) -

Rather it was merely a stringency that he imposed upon himself (not to allow her to eat תרומה, even though legally she was permitted), just as we find in the first פרק of מגילה, where -

אמר רב מגילה בזמנה⁴ ביחיד שלא בזמנה בעשרה רב אסי אמר אחד זה ואחד זה בעשרה -

¹ This קטנה is not permitted to eat תרומה.

² אביי ורבא where from the אמוראים ראשונים; they lived before רב אסי and רב.

³ It is not clear what תוספות means by ההחמיר אנפשיה, since in actuality he was מחמיר on the קטנה. See מפרשי התלמוד אוצר # 149-50.

⁴ On time means on the fourteenth of אדר (the fifteenth by חומה).

רב said; when the מגילה is read **on time**, it can be read even if only one **individual** is present, however when it is read **not in its time**,⁵ it requires **ten** people present to read the מגילה. **רב said; whether** on time or not on time there is a requirement for **ten** people present in order to read the מגילה -

הוה עובדא וחש לה רב להא דרב אסי -

There was an incident and רב respected the ruling of ר"א and required ten people for a reading בזמנה -

ואפילו הכי קיימא לן כרב דהא רבי יוחנן קאי כוותיה בפרק ב' דמגילה (דף יט,ב) -

But nevertheless we establish the הלכה like רב (that בזמנה, one is sufficient), **since** - מסכת מגילה of פרק ר"י agrees with him in the second

דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן הקורא במגילה הכתובה בין הכתובים⁶ לא יצא -

Where ר' חייא בר אבא said in the name of ר"י; one who reads from a מגילה which is written amongst the כתובים, he has not fulfilled his obligation -

ומחו ליה אמוחיה⁷ לא שנו אלא בצבור מפני כבוד צבור⁸ אבל יחיד לא -

And he 'hit it on its head'; this law was taught only in a public reading, (and explains) because of the honor of the of the congregation, however by an individual this limitation does not apply and one may read it במגילה הכתובה בין הכתובים -

אלמא משמע דפעמים קורין אותה ביחיד והיינו בזמנה⁹ כרב¹⁰ :

It evidently seems from that גמרא that sometimes the מגילה is read ביחיד, and that is when it is read בזמנה as רב ruled.

Summary

There is a dispute in תוספות whether the הלכה is like רב אסי since רב retracted, or the הלכה is like רב, for he did not retract, he was merely מחמיר for himself.

Thinking it over

There is seemingly no proof from the story in מגילה, for it is possible that רב actually retracted, however בזמנה ביחיד ר' יוחנן maintains on his own that ¹¹.

⁵ (מקדימים ליום הכניסה) כפרים (who are) אדר by the eleventh through the thirteenth of אדר means from the eleventh through the thirteenth of אדר.

⁶ The כתובים are the כתבי קודש like תהלים, etc. This מגילה was part of a scroll which contained other כתובים.

⁷ This expression means that he weakened (qualified) this ruling that it is not universal.

⁸ It is appropriate for נוסא that the מגילה be in a scroll by itself.

⁹ We see from there that even though רב was מחמיר (for himself), but the הלכה remains like רב ruled initially, the same applies here as well that we do not assume that רב rescinded; he merely was מחמיר, therefore since the הלכה is כרב רב במקום רב אסי the הלכה is like רב אסי במקום תלמיד.

¹⁰ is assuming that the reason ר' יוחנן (or ר' חייא בר אבא) said לא יחיד (indicating that the מגילה can be read ביחיד) is because they agreed with רב. See 'Thinking it over'.

¹¹ See footnote # 10 and מהרש"א..